

9-а Неділя по Зісланні Св. Духа; Постпразденство Успіння Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії

Тропар (глас 1): Хоч запечатали камінь юдеї і воїни стерегли пречисте тіло Твоє, воскрес Ти, Спасе, на третій день, даруючи життя світові. Тому сили небесні взивали до Тебе, Життєдавче: Слава воскресінню Твоєму, Христе, слава царству Твоєму, слава провидінню Твоєму, єдиний Чоловіколюбче!

Тропар (глас 1): У різдві дівство зберегла ти, в успінні світу не оставила ти, Богородице. Переставилася ти до життя, будши Матір'ю Життя. І молитвами твоїми ізбавляєш від смерти душі наші.

Слава:

Кондак (глас 1): Воскрес Ти у славі як Бог із гробу і світ з Собою воскресив; людське єство Тебе, як Бога, оспівує і смерть щезла. Адам же ликує, Владико, і Єва нині, з узів визволившись, радіє, взиваючи: Ти, Христе, Той, Хто всім подає воскресіння.

І нині:

Кондак (глас 2): В молитвах невсипущу Богородицю і в заступництвах незамінне уповання – гріб і умертвіння не втримали. Бо як Матір Життя до життя переставив той, хто вселився в утробу приснодівственну.

Прокімен (глас 1): Милість Твоя, Господи, хай буде над нами, бо ми надіялись на Тебе (Пс 32,22).

Стих: Радуйтеся, праведні, в Господі, правим належить похвала (Пс 32,1).

Прокімен (глас 3): Величає душа моя Господа і возрадувався дух мій у Бозі, Спасі моїм (Лк 1,46-47).

Апостол: (1Кр 4,9-16) (Неділя)

Браття, мені бо так здається, що Бог поставив нас, апостолів, останніми, немов призначених на страту; ми бо стали видовищем і світові, й ангелам, і людям. Ми нерозумні Христа ради, ви ж у Христі розумні; ми немічні, ви ж – міцні; ви славні, ми ж без чести. До сього часу ми голодуємо і спрагли і нагі; нас б'ють, і ми скитаємось. Ми трудимось, працюючи власними руками; нас ображають, а ми благословляємо; нас гонять, а ми терпимо; нас ганьблять, а ми з любов'ю відзиваємось; ми мов те сміття світу стали, покидьки всіх аж досі. Не щоб осоромити вас я це пишу, але щоб як дітей моїх улюблених навести на розум. Бо хоч би ви мали тисячі учителів у Христі, та батьків не багато; бо я вас породив через Євангелію в Христі Ісусі. Отож благаю вас: Будьте моїми послідовниками.

Алилуя (глас 1): Бог, що дає відплату мені, і покоровив народи мені (Пс 18,48).

Стих: Ти, що звеличуєш спасіння царя, і даєш милість помазаннику Своєму Давидові і родові його повіки (Пс 18,51).

Алилуя: Воскресни, Господи, в упокій твій, ти і кивот святині твоєї (Пс 131,8).

Євангеліє: (Мт 17,14-23) (Неділя)

У той час приступив до Ісуса один чоловік і, припавши йому до ніг, каже: “Господи, змилуйся над моїм сином, бо він причинний і тяжко нездужає: часто кидається в огонь, часто й у воду. Я був привів його до твоїх учнів, та вони не могли його зцілити.” “Роде невірний та розбещений”, – відповів Ісус, – “доки мені з вами бути? Приведіть мені його сюди!” Ісус погрозив йому, і біс вийшов з хлопця; тож видужав юнак тієї ж миті. Тоді підійшли учні до Ісуса насамоті й спитали: “Чому ми не могли його вигнати?” Ісус сказав їм: “Через вашу малу віру; бо, істинно кажу вам: Коли матимете віру, як зерно гірчиці, то скажете оцій горі: Перенесися звідси туди – і вона перенесеться; і нічого не буде для вас неможливого. А щодо цього роду бісів, то його виганяють лише молитвою і постом.” Як вони зібралися в Галилеї, Ісус мовив до них: “Син Чоловічий має бути виданий у руки людям, і вони його уб’ють, але третього дня він воскресне.” І вони тяжко зажурились.

Замість Достойно: Ангели, бачучи успішність Пречистої, здивувалися, як Ді́ва возходить з землі на небо.

Ірмос (глас 1): Перемагаються закони природи у тобі, Діво чиста: бо дівственне є різдво, і смерть наперед заповідає життя; по різдві діва, і по смерті жива. Спасаєш завжди, Богородице, насліддя твоє.

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах (Пс 148,1).

Другий: Чашу спасіння прийму і ім’я Господнє призову (Пс 115,13). Алилуя (х3).